

υτοπικό GRITOS

ΤΕΥΧΟΣ 01 - Φεβρουάριος 2012 - Θεσσαλονίκη

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΦΩΤΙΖΟΝ ΜΟΝΟ
ΟΤΑΝ ΚΑΙΓΟΝΤΑΙ..

EDITORIAL

"Warriors come out and play"

φώναζαν κάποιοι στα Εξάρχεια την δεκαετία του 80'

Θα το δανειστούμε κι εμείς.

Warriors, γιατί στεκόμαστε εχθρικά σε κάθε μορφή εξουσίας και καταπίεσης.

Come out, γιατί από τον καναπέ δεν άλλαξε ποτέ τίποτα.

Play, γιατί θέλουμε να "παίζουμε" και να βιώσουμε τις έννοιες της αλληλεγγύης, της συντροφικότητας, της ισότητας και της ελευθέριας.

Αυτό το έντυπο δεν έχει σκοπό να σε στρατολογήσει σε κανένα κόμμα, καμία φρησκεντική ή οποιαδήποτε άλλη οργάνωση. Παρά μόνο αποτυπώνει την ανάγκη μας να εκφραστούμε και επιθυμεί ίσως να δώσει λίγη τροφή για σκέψη.

Κοστίζει, ωστόσο διανέμεται χωρίς αντίτιμο γιατί δεν κάνουμε εμπόρευμα τις ιδέες μας, ούτε οτιδήποτε άλλο.

Επικοινωνία: utopicogritos@hotmail.com

Πρωί. Πολύ πρωί. Ευπνητήρι η σπαστική φωνή της μάνας. Νύστα. **Βαρεμάρα.** Κρύο. Ήδη 8:05. Όχι πάλι απουσία... Ίδια γαμημένη διαδρομή. **Κάγκελα.** Προσευχή - με την ευχή του θεού μας γαμάνε την παναγία. Μάθημα. Ασταμάτητοι μονόλογοι. Κηρύγματα. **Φωνές.** Άχρηστες πληροφορίες. Νύστα. **Βαρεμάρα.** Επιστροφή στο σπίτι. Διάβασμα. Άγχος. Φροντιστήριο. Διάβασμα. **Και η μέρα τελείωσε.** Και πάλι από την αρχή..

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ

ΣΧΟΛΕΙΟ

Καταναγκαστικά δεν γίνε-

ται τίποτα. Πόσο μάλλον η μάθηση. Γι' αυτό και σήμερα στα σχολεία συναντάμε μόνο μια στείρα διδασκαλία, η οποία το μόνο που μπορεί να προσφέρει είναι ένα κούφιο απολυτήριο. Η διαδικασία της μάθησης αποκτά νόημα μόνο όταν κάποιος/α συμμετέχει σ' αυτήν ενεργά και με 100% δικιά του/ης θέληση. Αντ' αυτού όμως το εκπαιδευτικό σύστημα σου παρέχει μόνο όσα χρειάζεσαι για να αποκτήσεις ένα ρόλο στην παραγωγική κι αναπαραγωγική διαδικασία της εξουσιαστικής κοινωνίας. Γίνεσαι "χρήσιμος" ώστε κάποιοι να πλουτίζουν με την εργασία σου, ενώ παράλληλα λαμβάνεις κι όλες εκείνες τις ηθικές αξίες που βρωμάνε σήψη και συντήρηση. Καθωσπρεπισμός, νομιμοφροσύνη, φιλοτομαρισμός, πατριωτισμός (σε αυτό θα γίνει ειδική αναφορά σύντομα σε επόμενο τεύχος) κ.α. είναι οι αξίες που συνθέτουν την "καλλιέργεια" που απλόχερα μας προσφέρει το σχολείο.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ

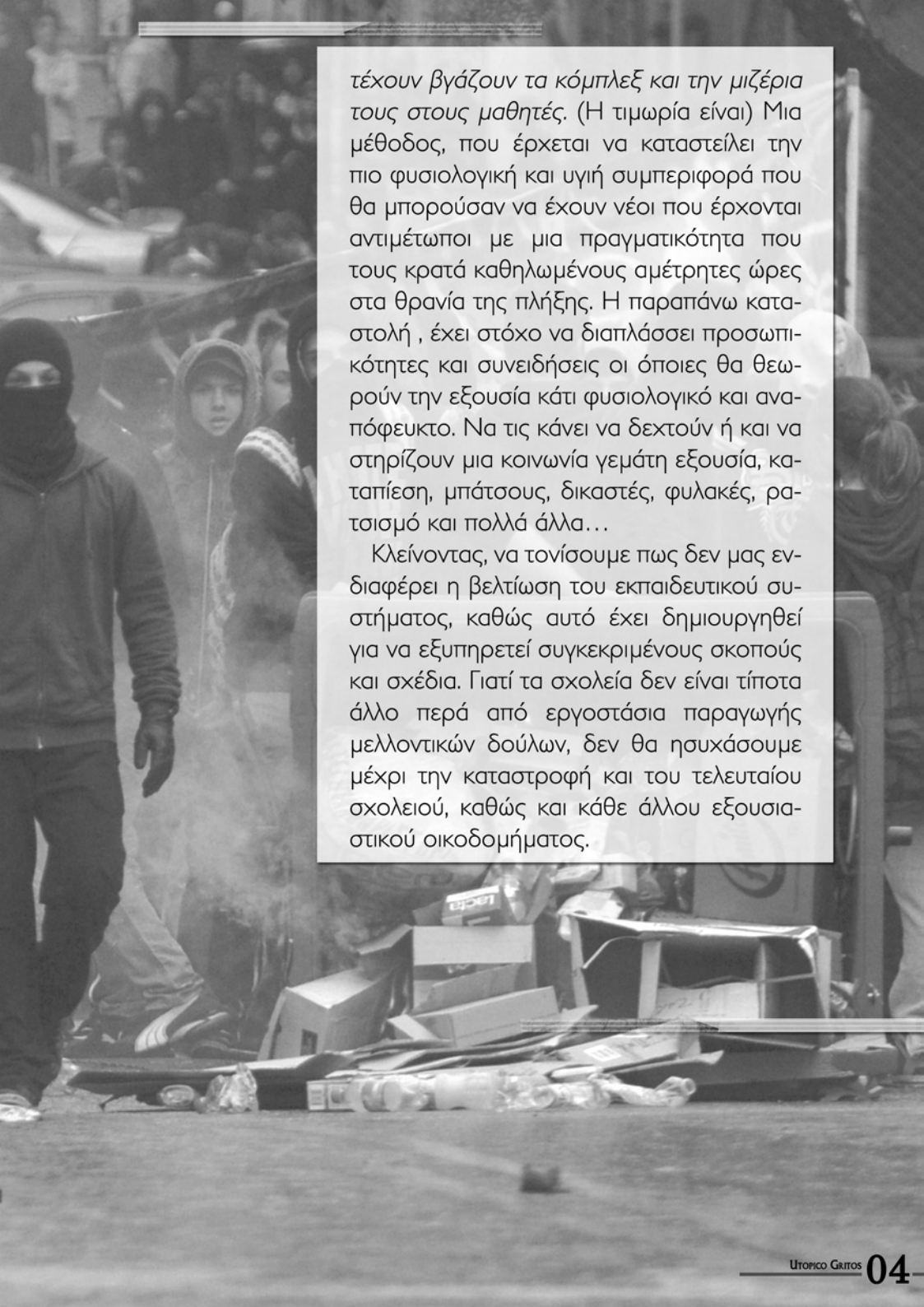
ΣΧΟΛΕΙΟ

Από τα πρώτα κίολας εκπαιδευτικά μας βήματα γίνονται ξεκάθαροι οι κανόνες του παιχνιδιού. Σκληρός ανταγωνισμός όπου ο καθένας κοιτά να βολέψει με κάθε τρόπο και μέσω την πάρτη του. Ο εγωισμός, ο ατομικισμός και ο αγώνας για μια πλασματική ηθική ικανοποίηση αποτελούν τα στοιχεία που ορίζουν έναν "σωστό" μαθητή. Ένα είδος ανθρώπου που έχει μάθει να γλύφει τον καθηγητή, να μην δείχνει αλληλεγγύη προς τους συμμαθητές του και να σκύβει το κεφάλι από τα σχολικά του χρόνια. Ο "σωστός" μαθητής προορίζεται να γίνει και "σωστός" υπάλληλος, και να κάνει τα ίδια με τους μετέπειτα συναδέλφους και αφεντικά του.

Η καταπιεστική αυτή πραγματικότητα είναι δεδομένο ότι θα προκαλέσει άμεσες ή έμμεσες αντιδράσεις. Η πειθαρχία πρέπει να επικρατήσει της διάθεσης για αντίδραση, κοπάνα και παιχνίδι. Οι παραβατικές συμπεριφορές δεν έχουν θέση στο σχολείο και η λύση δεν είναι άλλη από την τιμωρία. Αυτή, εκφράζεται με ωριαίες ή ημερήσιες αποβολές, στιγματισμό κι εξευτελισμό στη σχολική μικροκοινωνία ή ακόμα και με άλλα είδη τρομοκράτησης. Στο σημείο αυτό δεν θα μπορούσαμε να μην αναφερθούμε σε μερίδα τιποτένιων καθηγητών οι οποίοι από την θέση εξουσίας που κα-

τέχουν βγάζουν τα κόμπλεξ και την μιζέρια τους στους μαθητές. (Η τιμωρία είναι) Μια μέθοδος, που έρχεται να καταστείλει την πιο φυσιολογική και υγιή συμπεριφορά που θα μπορούσαν να έχουν νέοι που έρχονται αντιμέτωποι με μια πραγματικότητα που τους κρατά καθηλωμένους αμέτρητες ώρες στα θρανία της πλήξης. Η παραπάνω καταστολή, έχει στόχο να διαπλάσσει προσωπικότητες και συνειδήσεις οι όποιες θα θεωρούν την εξουσία κάτι φυσιολογικό και αναπόφευκτο. Να τις κάνει να δεχτούν ή και να στηρίζουν μια κοινωνία γεμάτη εξουσία, καταπίεση, μπάτσους, δικαστές, φυλακές, ρατσισμό και πολλά άλλα...

Κλείνοντας, να τονίσουμε πως δεν μας ενδιαφέρει η βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς αυτό έχει δημιουργηθεί για να εξυπηρετεί συγκεκριμένους σκοπούς και σχέδια. Γιατί τα σχολεία δεν είναι τίποτα άλλο πέρα από εργοστάσια παραγωγής μελλοντικών δούλων, δεν θα ησυχάσουμε μέχρι την καταστροφή και του τελευταίου σχολειού, καθώς και κάθε άλλου εξουσιαστικού οικοδομήματος.

ΠΕΡΙ του δεκαπενταμελούς συμβουλίου

Ο τρόπος λειτουργίας της κοινωνίας που θεωρεί πως χωρίς αφεντικά και διοικούντες δεν θα επιβιώσει, δεν θα μπορούσε παρά να εισβάλλει και στα σχολεία, ώστε να μας εξοικειώσει με τους ιεραρχικούς της θεσμούς.

Αυτή η διαδικασία -"εισβάλλοντας στον χώρο της εκπαίδευσης"- κάνει την εμφάνιση της με την μορφή των εκλογών και της αντιπροσώπευσης μέσα από τον θεσμό του δεκαπενταμελούς συμβουλίου.

Ένας θεσμός άχρηστος, αφού οι μαθητές είναι απόλυτα ικανοί να λύσουν τα ζητήματα που τους αφορούν, όλοι μαζί, μέσω της συζήτησης. Επιβάλλεται όμως να ψηφιστούν αρχηγοί. Ο σπόρος της αντεξουσίας και της αμεσοδημοκρατίας δεν πρέπει να φυτευτεί.

Είναι επικίνδυνος για το καθεστώς.

SQUAT THE SCHOOLS

ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΤΗΣ ΠΛΗΘΗΣ

Η ΖΩΗ ΚΑΝΕΙ ΚΟΠΑΝΑ

